

lasser for et Bederlag, som svarede til deres paalydende Værdi.

Bud: Efterat den høitærede Formand har gjort Thinget opmærksom paa, at det Forslag i Betænkningen under Nr. 3, som er stillet af mig, er taget tilbage, skal jeg med faa Bemærkninger tillade mig at begrunde det Vædringsforslag, jeg har stillet istedet. Jeg skal først gjøre et Par almindelige Bemærkninger og sige, at jeg er blandt dem, der ønske Bankerne, ikke alene Bankerne med Sparekasser, men ogsaa Banker uden Sparekasser, satte under Kontrol; thi jeg tror, at naar vi her give en Lov for Sparekasser uden at tage alle Banker med, eller, som det synes at Udvalgets Flertal vil, tager dem delvis med, altsaa Bankerne med Sparekasser, gjøre vi det umuligt eller mindre sandsynligt i Fremtiden at faae en Lov for alle Banker. Jeg tror nu, at der i flere Aar er gaaet flere Kapitaler gjennem Bankerne end ønskeligt var, jeg tror, at det vilde have været til større Gavn for den almindelige Befolkning, om en Del af disse Kapitaler var gaaet gjennem Sparekasserne, men det er Noget, som har ligget i Tidens Aand; Folk have været noget for tilbøjelige til at ville have høje Renter, til at spekulere, og som en Følge deraf er der gaaet mange Summer bort fra Sparekasserne, som egentlig hørte hjemme der. Senere ere Mængdebordige komne i Banker om, at det vistnok var en gal Vej, adskillige Penge gif, ikke saa have taget Neb i Seilene, og ville maaste nok betænke sig noget, førend de i Fremtiden sætte for mange Penge i Bankerne dels paa Grund af Risikoen, dels fordi de ikke blive anvendte paa en saa god og hensigtsmæssig Maade for den almindelige Befolkning, som det vilde være Tilfelde, hvis de vare i Sparekasserne. Mit Vædringsforslag har en ikke uvæsentlig Lighed med det, der er stillet af det ærede Medlem fra Fredensborg (Hage) og flere, der er kun Forskjel paa to, men rigtignok væsentlige Punkter. Det ene er det, at det er mit Ønske, naar vi lovgive paa dette Omraade, at vi da tage alle Banker med; det andet er det, at jeg er enig med det ærede Flertal — det var kun ved en Forglemmelse, at det ikke stod i mit oprindelige Vædringsforslag i Betænkningen — i, at der for Fremtiden ikke skal oprettes Banker med Sparekasseseafdelinger eller Banker, som kalde sig Sparekasser. Naar jeg har stillet Forslag om, at alle Banker skulle tages med, saa er det min Mening, at i Praxis faae Banker med eller uden Sparekasser deres Indstud ind paa samme Maade. Banker uden Sparekasser faae deres Indstud ved Indlaansbøger og Indstudsbøger, Banker med Sparekasser faae deres Indstud ind ved Sparekassébøger, og de Begunstigelses, som er givne ved Lov, ere efter min Opfattelse de samme. Jeg skal nu villig indrømme, at dette Navn Sparekasse har noget vist Tiltrækkende, og det er muligt, at

disse Banker med Sparekasser have en vis Fordel ved, at de have faaet Lov til at benævne sig som saadanne; jeg skal ogsaa strax sige, at jeg har stillet Forslag i Udvalget om, at efter en vis Tid Forsløb skulde det høre op. Jeg har ikke stillet det her i Salen paa Grund af, at jeg stod ene med det; men jeg er ikke bange for at gaa med til at sige til de Banker, der have Sparekasser, og forberede dem paa igjennem denne Lov, at efter visse Aars Forsløb hører Sparekassenavnet op; derimod kan jeg ikke gaa med til Flertallets Forslag. Jeg er i den Henseende noget i Overensstemmelse med det ærede Medlem for Frederiksborg (Hage). Overfor de bestaaende Instituter, som have faaet Lov til at drive en Sparekasseforeretning eller at have en Sparekasseseafdeling i deres Banker, skal man efter min Opfattelse ikke stille et saadant Forslag, som det ærede Flertal har stillet. Dette Forslag gaar ud paa, at disse Banker i Virkeligheden skulle leve, om jeg saa maa sige, af Ministerens Naade, hvorimod mit Forslag gaar ud paa, at vi skulle tage alle Banker med og give dem en bestemt Ret til at bestaa, men ogsaa paa lægge dem en bestemt Forpligtelse. Om Forpligtelsen med de 25 pCt., som staar i dette Forslag, er akkurat det, som den skulde være, derom kan jeg ingen bestemt Mening have. Jeg er tilbøjelig til ved 3die Behandling at gaa ind paa nogen Forandring, og jeg skulde være allergladest ved, dersom vi til 3die Behandling i Virkeligheden kunne faae en Sparekasselov og Bantlov, der kunde gaa Haand i Haand med hinanden og komme igjennem samtidig, saaledes at vi fik den ene Afdeling for Banker og den anden Afdeling for Sparekasser, thi jeg betragter det, som jeg før har sagt, som meget uheldigt, hvis vi her skulle gaa hen og vedtage en Sparekasselov, der kun omfattede Banker med Sparekasser, som i og for sig i deres hele Leve- og Virkesmaade er det Samme som andre Banker. De kaldes heller ikke Sparekasser, de kaldes Banker. Dette betragter jeg som meget uheldigt; saa vil det være vanskeligt for os senere at faae en Lov for de Banker, der ere tilbage. Hvor naturligt er det ikke netop at selve denne Lov at sige: den ene Del gælder for Sparekasserne og den anden for Bankerne, saa kunne vi i Lovens træffe Bestemmelser, der passe for de forskjellige Instituter. Det er jo alle vitteligt, at de ere af noget forskjellig Bestaaenhet, og naar vi skulle lovgive derom, bør vi træffe Bestemmelser, saavidt det lader sig gjøre, uden at vi i Virkeligheden i Følge deres hele Oprindelse og hele Maade at virke paa hemme dem mere end høist nødvendigt. Vor Opgave er væsentlig kun at sikkre Folk mod Tab, og det finder jeg ligesaa nødvendigt overfor Banker som overfor Sparekasser. Under Iste Behandling blev det ganske rigtig bemærket af det ærede Medlem for Skjelsør (Holtstein-Holtsteinborg), at der var ikke En, der havde tabt en Dre ved Sparekasserne, og han fandt det forunderligt,